

Merda de vaca o ?bullshit'

Avui escriuré sobre les tifes de vaca, sobre la merda de vaca. Però no us penseu que escriuré sobre el reciclatge de la matèria orgànica per fer-ne adobs. No, escriuré sobre bon periodisme i fals periodisme.

En anglès, de les tifes de vaca o de bou en diuen *bullshits*, literalment, merda de bou. Aquesta paraula, però, té una altra accepció, en anglès, utilitzada en el món del periodisme. Encara que de difícil traducció, vol dir menyspreu o manipulació de la veritat o xarlataneria. Qui menysprea o manipula la veritat no és un mentider, és pitjor que un mentider; és un xarlatà, explica mitges veritats. Els xarlatans són aquells que exploten la credibilitat pública, la innocència del públic. Tothom en cert grau n'és una mica, de xarlatà. Uns menys, quan opinem sobre certes notícies sense cap mena de fonament, diem el que hem sentit i hi afegim la nostra experiència personal o viscuda. I d'altres molt més, hi posen salsa a la mitja veritat, la vesteixen molt bé, la pinten de colors i la fan agradable.

El problema real esdevé quan són els professionals del mitjans de comunicació, sempre amb uns interessos econòmics i polítics darrere, els que es dediquen a escampar merda per totes bandes. Per exemple, alguns periodistes (és una minoria, però quan actuen ho fan de forma notòria i repetida) es dediquen a redactar notícies com si el seu mitjà de premsa fos una mena d'APM (programa humorístic de Televisió de Catalunya fet de fragments molt petits d'altres programes i de retalls de declaracions diverses). Agafen retalls de documents, entrevistes, declaracions i opinions d'altres i opinions pròpies passades pel sedàs dels prejudicis. El resultat de tal barreja és una notícia que no té res a veure amb els fets reals. Tot s'ha tergiversat i descontextualitzat. La notícia deixa de ser notícia, però malgrat tot la gent se la creu. I el més greu és que la gent en parla. La pseudonotícia s'escampa.

Això passa sovint quan les notícies no tenen res a veure amb la ciència o el medi ambient. Però quan els temes són aquests l'escampall de merda s'accentua i arriba a esquitxar a tothom. El pseudoperiodista o opinador xarlatà té un nul comeixement científic o ambiental, una falta total de cultura ambiental o científica.

Conclusió: aneu amb compte amb aquest tipus de "periodistes", "opinadors" o, fins i tot, mitjans de comunicació sencers; podria passar que les vostres veritats les transformessin en merda de bou. En falses veritats o en mitges mentides que desdibuixarien l'objectivitat dels fets. No us acosteu gaire als xarlatans. Costa molt detectar-los, però la millor manera de reconèixer-los és sempre contrastant les informacions.